

PO TOSKANSKIH GRIČKIH – 23.4 do 3.5.2019

Toscana, ena turistično najbolj popularnih dežel v Italiji, ima več obrazov. Najbolj poznan je seveda kulturno-zgodovinski, saj so Firenze, Lucca, Pisa, Volterra, Siena, San Gimignano itd, poleg Rima in Benetk najbolj obiskana italijanska mesta. Drugi prepoznavni vidik pa so vedute z zelenimi hribčki, vinogradi, domačijami na vrhu in do njih speljan drevored cipres, tiste, ko v trenutku rečeš – to je pa Toscana. To je predel južno od Siene, kamor se nameniva. Pogled preko Crete Senesi se nam najbolj vtisne v spomin po ilovnatih gričih, razjedenih skozi čas, stoletja kultivirani in prehojeni od številnih pohodnikov. Južno od njih se razprostira dolina reke Orcia, umeščena kot celota pod Unescovo kulturno dediščino. Skupaj tvorijo harmonične panorame in prijazne poti mimo starih opatij, srednjeveških mest, zdravilnih izvirov in okrušenih trdnjav, ki nemo stražijo romarske poti. In ne nazadnje, to je domovina najbolj poznanih italijanskih rdečih vin, kot so Brunello di Montalcino ali Vino Nobile di Montepulciano, pa tudi kulinarike, sirov pecorino, klobas, porchete, da o dobrih fjorentincih ne izgubljam besed. Vse to nas je vabilo, da področje obiščemo v počasnem tempu, krajših kolesarskih izletih in obiskih mondenih vinskih kleti.

Torek, 23.4 : Ljubljana – Bologna: 387 km

Odhod ob 14-h, dežuje vso pot, cilj za prvi dan že znano parkirišče v Bologni. Prispela ob 19-h, na P dovolj prostora, do 8-h zjutraj brezplačno. Sparkirava in peš v mesto – ca 20 min ali 2 km, kratek obhod okoli Piazza Maggiore, nato čez arkade na via Pescherie Vecchie, ob tej uri še edina »živa« ulica, na en drink in nazaj. Spanje mirno, zjutraj malo hrupa. P 44.51250, 11.35055: do 8-h brezplačno.

Sreda 24.4 : Bologna – Monterigioni – Siena: 200 km

Zjutraj odhod proti Sieni, nova AC zatrpana zaradi nesreče, potovanje 50 km/h. Ob 11-h se ustaviva v Monterigionni že od daleč vidno, morda najbolj popolno ohranjeno utrjeno naselje v Italiji, z zgnetenim klobčičem ulic in lokalov.

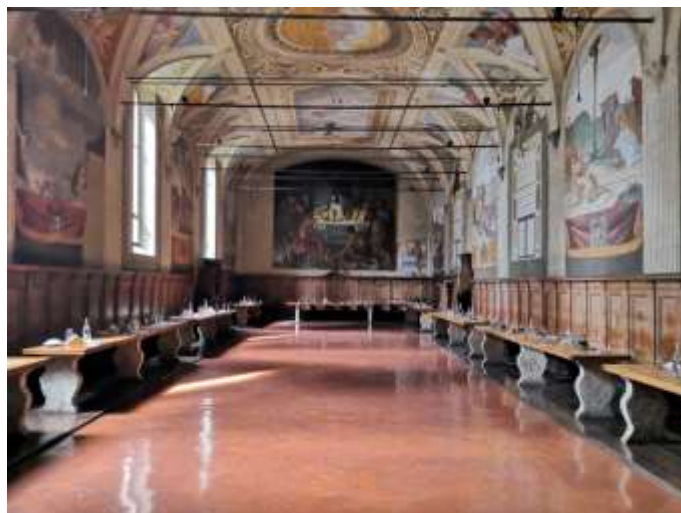
Pot nadaljujeva ob 13-h in uro kasneje parkirava na PZA Siena, ki se je po sreči spraznil za en camper, drugače do pozno popoldan zaseden. S postaje v bližini se odpeljeva z busom do vrha mesta in pričneva s pohajkovanjem. Seveda najprej na Campo po nabiranje energije na ogromnem opečnatem lijaku. Ljudi ogromno, ne pa toliko, ko se odvija Palio, tradicionalna konjeniška dirka na dan 16. avgusta. Na tekmo, ki traja le 90 sekund in tri kroge, se pripravljajo vse leto. Še ogled palače Pubblico in Torre del Mangia, poimenovan po zvonarju in največjemu požeruhu v mestu. Sprehajava se po mestu, ogledava si cerkev Santa Maria della Scala, pred stolnico in muzejem dolge vrste... to pustiva za jutri. Pred večerom povratek skozi Porta Quercchio po precej krajši poti na PZA. Ponoči bolj ali manj hrupno, parkirišče se ponesrečeno nahaja na otoku med dvema krakoma vpadnice. 43.31573, 11.31676 –20eur/24h.

Četrtek 25.4 : Siena – Buonconvento – Moltancino: 42 km; kolo 18 km

Zjutraj po isti poti s kolesi nazaj v mesto, na jutranjo kavico in nato med prvimi v vrsto za vstopnice. Blagajno odprejo ob 9,30, stolnico in muzej ob 10,30. Pridobiva uro za vstop na Porta del Cielo, podstreho Duoma ob 12,30. Imava dovolj časa za ogled muzeja, za vzpon na obzidje Facciatoe z lepim razgledom na okolico, kriptе, krstilnice, knjižnice Piccolomini. Ob 12,30 v skupini 20 obiskovalcev po zavitih stopnicah na podstreho katedrale. 30 minutni sprehod skozi zgodovino in skrivnostnimi kotički, z lepimi razgledi v notranjost in zunanost katedrale, je vredno čakanja in manjšega doplačila. Ob 14,30 se odpraviva naprej v Buonconvento. Po ogledu privlačnega mesteca se s kolesi odpraviva proti Abbazia di Monte Oliveto Maggiore, najbolj obiskanega samostana v Toscani. Ustanovili so ga l. 1313 »beli« benediktinci. Največji zaklad je cikel 36 tabel s prizori iz življenja sv. Benedikta v glavnem križnem hodniku. Še ogled cerkve, ki ima na koru čudovite lesene intarziје, nato samostanske lekarne in seveda samostanske vinske kleti, ki res naredi vtis. Še prva degustacija in nazaj skozi čudovito pokrajino, ki nas bo navduševala cel teden. Po obisku

domačega sejma v vasi, nakupu prvega pecorina in domačih ravijolov, nadaljujeva do bližnjega Moltancina, mesta znanega po najboljšem (in najdražjem) rdečem vinu v Italiji – Brunello di Montalcino. Sparkirava na PZA, ki je sicer blizu, vendar kar v štapuc nad mestom, nato takoj nazaj na degustacijo vinskega »bisera«. Vino pridelujejo iz grozdja Sangiovese na omejenem področju okoli mesta, podobno kot pri nas teran iz grozdja refošk. Najprej presenetijo letniki – najmlajši je l. 2016. Dobri se začnejo pri 2013 navzdol, da o cenah ne govorimo. Vino je polno, lepe temne barve, močnimi tanini, izbrani okusi, različni po letnikih in kletih, ki to čudo proizvajajo. Pozno ponoči se vračava v hrib, zadihana a zadovoljna. Spanje mirno, PZA poln do zadnjega mesta. 43.04917, 11.48750 – 5 eur/24 ur.

Petek 26.4 : Montalcino: 0 km; 103 km izlet

Zjutraj kaplja, nameravani kolesarski izlet zamenjava za camper. Odpeljeva se na spoznavanje teritorija, narediva krog do St. Angelo in Cole, Castel del Piano, Monte Amiata, Abadia San Salvatore, San Quirico. Najprej do doline reke Orcia, nato v hrib preko gozdov do Prato Macinaie, manjšega smučarskega središča na 1378 m, nato spust do opuščenega rudnika železa in opatije San Salvatore, pomembni postaji na romarski poti Via Francigena. Dan je bil sicer zanimiv, vendar brez presežkov. V Montalcino sva se vrnila ob 16-h na zgodnje kosilo. Ob 18-h sva pričakala prijatelja Rikota in Alenko, ki se nama pridružita na skupno raziskovanje. Spanje zopet med škabljanjem dežja po skrehi avtodoma. PZA se je popoldne spraznil, zvečer pa ponovno napolnil.

Sobota 27.4 : San Quirico: 16 km; kolo 57 km

Končno sončen kolesarski dan. Najprej na jug do Abbazia di Sant' Antimo. Ustanovil ga je l. 781 Karel Veliki, l. 1462 pa ga je papež Pij II ukinil. Zanimiva je predvsem idilična okolica, pa tudi matroneum nad glavno ladjo, ki je ločil vernike po spolu, ali v italijanskih cerkvah redki ambulatorij s tremi kapelami. Po ogledu samostanske lekarne nadaljujemo v dolino reke Orcia, kjer se po prečkanju železniške proge zopet zaženemo v hrib do Monte Amiata. Po postanku v vaški gostilni z lepimi razgledi s terase, nas lepa vijugasta cesta z redkim prometom pripelje v Castiglione d'Orcia, prikupno mesto z bližnjo trdjavo Rocca d'Orcia. Po krajšem druženju s tekači na 104 km Toscana maratonu, nadaljujemo v znano termalno kopališče Bagno Vignoni s kadečim žveplenim vrelcem, kjer so iz rimskih časov znane toplice v srednjem veku kultivirali Medičejci v obokano srednjeveško piscino. V San Quiricu si ogledamo PZA in po sporočilu, da se nam zvečer pridružita še Tone in Adela na njihovem povratku iz Rima, le še skočimo v 16 km oddaljen Montalcino po avtodome. Večer je minil v duhu druženja s priznano kapljico Vino Nobile di Forno serpente, kakor smo v prevodu iz knjižne dolenjščine preimenovali odličen cviček iz Gadove peči. Spanje prejšnjemu stavku primerno na dobro zasedenemu PZA San Quirico, 43.05595, 11.606697, 10 eur/ 24 ur, voda, odtoki, brez elektrike.

Nedelja 28.4 : San Quirico: 0 km

Nedelja naj bi bila dan za počitek. Zjutraj ob 10-h počasen obhod živahnega mesta, kjer naletimo na povabilo na festival Orcia, il vino piu bello del mondo. Plakati so vabili na vodeno degustacijo, pa tudi na poskušnjo vin vinarjev iz okolice. Ob 11,30 smo se udeležili eno in pol urne degustacije šestih vrhunskih vin področja, kjer smo spoznali razliko med parfumi in aromami, med enostavnimi, elegantnimi in rafiniranimi vini, svetlimi in temnimi tendencami in ostalo »šaro«, ki nas je iz minute v minuto delala bolj žejne. Vse to smo nadoknadili po manjši zakuski, kjer smo nadstropje nižje do 17-h veselo klepetali s proizvajalci in sprobavali njihov ponos, njihove vinske umetnine. Po vsem tem je bilo jasno, da kakšen premik z avtodomi ni bil več možen in je prijeten večer izzvenel v zelo poglobljenem klepetu.

Ponedeljek 29.4 : Pienza: 11 km

Zjutraj premik na PZA Pienca in slovo od Toneta in Adele, ki sta odšla na tradicionalno praznovanje 1. maja v Koper. Ob 10-h počasi na ogled enega najbolj zanimivih mest področja. V Pienzi, svojemu rojstnemu mestu, je papež Pij II. dal zgraditi katedralo, papeško palačo, mestno hišo in druge palače za rimske kardinale. Želel je združiti gotski in renesančni slog, sienske in firenške umetnike, arhitekturo in civilizacijo. Njegove sanje mu je preprečila prezgodnja smrt, tako, da je kraj ostal na nivoju krajevnih piazze. Lep je Duomo s klasično zasnovanim pročeljem, notranjostjo v maniri nemškega Hallenkirchen in visokih oken v stilu domus vitrea. Pet oltarnih slik sienskih mojstrov predstavljajo Madono z otrokom v družbi različnih svetnikov, lepe so cerkvene klopi in krstilni kamen v kripti. Mogočna je Palača Piccolomini z visečimi vrtovi, predvsem pa razgled z njih in s sprehajališča ob zidu po dolini Val d'Orcia proti obrisu Monte Amiata v daljavi. Po okusni malici, sedvičem s porchetto, nas je kratkotrajen dež pregnal v notranjost trgovinic s spominki in keramiko, pa tudi trgovine z odlično ponudbo ovčjih sirov pecorino, različnih starosti in obdelav. Poskušnja sirov natur, ali pa z olivnim oljem, soljo in poprom, pa tudi s cimetom in medom, nas je dobro zažejala, kar smo poskušali odpraviti v domači gostilnici, na sončku ob zidu s prekrasnim razgledom. Zvečer smo se vrnili v mesto na kratek obisk lepe keramične delavnice, za zaključek pa še v lep fancy lokal v obzidju na flaško rosso d'Orcia iz priporočene kleti Rossi. PZA 43.07840, 11.68018 – 11 eur/24 ur – voda, odtoki, WC.

Torek 30.4 : Pienza, Creti Senesi - kolo 38 km

Zjutraj ponoven obisk mesta z jutranjo kavico in čakanjem na višje temperature. Ob 11-h na kolo in v Crete Senesi na sever. Najprej do opatije S. Anna di Camprena, kjer so obrobne stavbe spremenili v mondene toskanske apartmaje, nato do Castelmuzio, prvinsko ohranjeno vas, kjer je znotraj zidov in obrambnih stolpov le nekaj trgovinic in vaška gostilna. Nadaljujemo preko čudovitega starega mostu proti Petroio, že v srednjem veku poznanem kot centru lončarstva. Vpliv Siene je še danes prepoznaven, na sprehodu in odkrivanju ulic, ki se stekajo proti muzeju terakote. V okolju kar nekaj zapuščenih lončarskih tovarn. Pot nas pelje mimo Montefolonica, utrjenega mesta na vulkanskem klifu, nekdanj varovalno siensko utrdbo. Pot kombiniramo s postanki na posestvih z vinskimi kletmi, končamo v

Palazzo Massaini, tipični haciendi na vrhu hriba z novim drevoredom mladih cipres. Degustacijo rdečih vin zaključimo s polsladko riservo Vin Santo del Chianti letnik 2010, stisnjeno iz ročno potrganega belega grozdja sorte Trebbiano, odležanega na listih 3 do 4 mesece, stisnjeno in macerirano 3 leta v malih hrastovih sodih, imenovanih Caratelli. Cela znanost. V Pienzi nas je danes čakalo še eno opravilo, vaška veselica lokalnega nogometnega kluba. Poleg dobrega rdečega vina iz Montepulciano so stregli pršute, klobase, neke vrste pečenice, sire, predvsem pa izvrstno pečene fiorentince. Z Rikotom sva družno s težavo zmazala še enega 1,2 kilskega. Spanje še kar, na PZA s polnimi želodci

Sreda 1.5 : Montepulciano – Torrita di Siena: 33 km

Zjutraj odhod v turistično najbolj razvito mesto doline, Montepulciano. Že takoj pred vhodom redarji, policija, table za obvoze. Seveda, 1. maj, vaški vašar po celem mestu, že pred 9 uro zasedeni skoraj vsi parkingi, PZA-ji in P za avtodome zaprti z lunaparkom, živa štala. Po načelu »mi se ne damo« smo na spodnjem parkirišču z veliko mero iznajdljivosti pridobili 2 parkirni mesti za naši hiški. Nato v center, ki je bil zaradi vašarja še prazen. Že na začetku nas preseneti vinska klet Ercolani, kjer imajo v etruščanskih rovih globoko pod prodajalno ogromno vinsko klet in muzej.

Sledi obisk mesta, ki leži na grebenu dolgega griča. Po Corsu se ,od Porta al Prato, po serpentinasti glavni ulici, ki trikrat spremeni svoje ime, povzpemo do vrha do Piazza Grande s palačo Comunale, palačo Cantucci in seveda Duomom. Dokaj nezanimivo zunanjščino odtehtajo lepote v notranjosti. Z obzidja nas pričaka čudovit pogled na okoliške gričke, pa tudi na cerkev sv. Blaža pod mestom, pravo renesančno mojstrovino. Med vračanjem nazaj naletimo na zanimiv hodnik, ki nas po »konjskih« klančinah pripelje par nadstropij nižje do vinske kleti Rossi. Opa, to pa poznamo..., zato takoj navežemo stik z lastnikom, ko povemo iz kje smo in kaj že dva dni pijemo. Seveda pozna naša Brda in kletarje, zato se odloči, da nas počasi popelje preko svojih umetnij. Dolga degustacija se sicer konča z nakupom nekaj dragih buteljk, kar pa ne odtehta prejšnjega doživetja. Vračanje skozi gnečo vašarja in luna parka

nam vzame kar nekaj časa, vmes še na porcijo porchete in piva za pogasitev žeje. Po prihodu na P in po informaciji, da bo luna park deloval do 1h ali 2h v noč, se odločimo, da iz mesta pobegnemo v nekaj km oddaljen Torrita di Siena na brezplačen PZA z vso oskrbo. Tu smo v miru dočakali noč, predvsem zato, ker so bili zaprti skoraj vsi lokali ob že sicer skromni ponudbi in dokaj dolgočasnem zgodovinskem jedru. 43.16472, 11.77167, brezplačno, voda, odtoki, el.

Četrtek 2.5 : Ravenna – Comacchio: 230 km

Slabe napovedi vremena in »neoddolžljive« obveznosti so nam skrajšale potovanje za nekaj dni. Zato se zjutraj odpravimo proti domu. Na poti se ustavimo v Raveni, bolj zato, da na vmesno postajo ne bi prišli prezgodaj. Dvo urno pohajkovanje je bolj koristilo obujanju spominov, za manjše prigrizke in pirček, nato nakupi zelenjave na tržnici na P

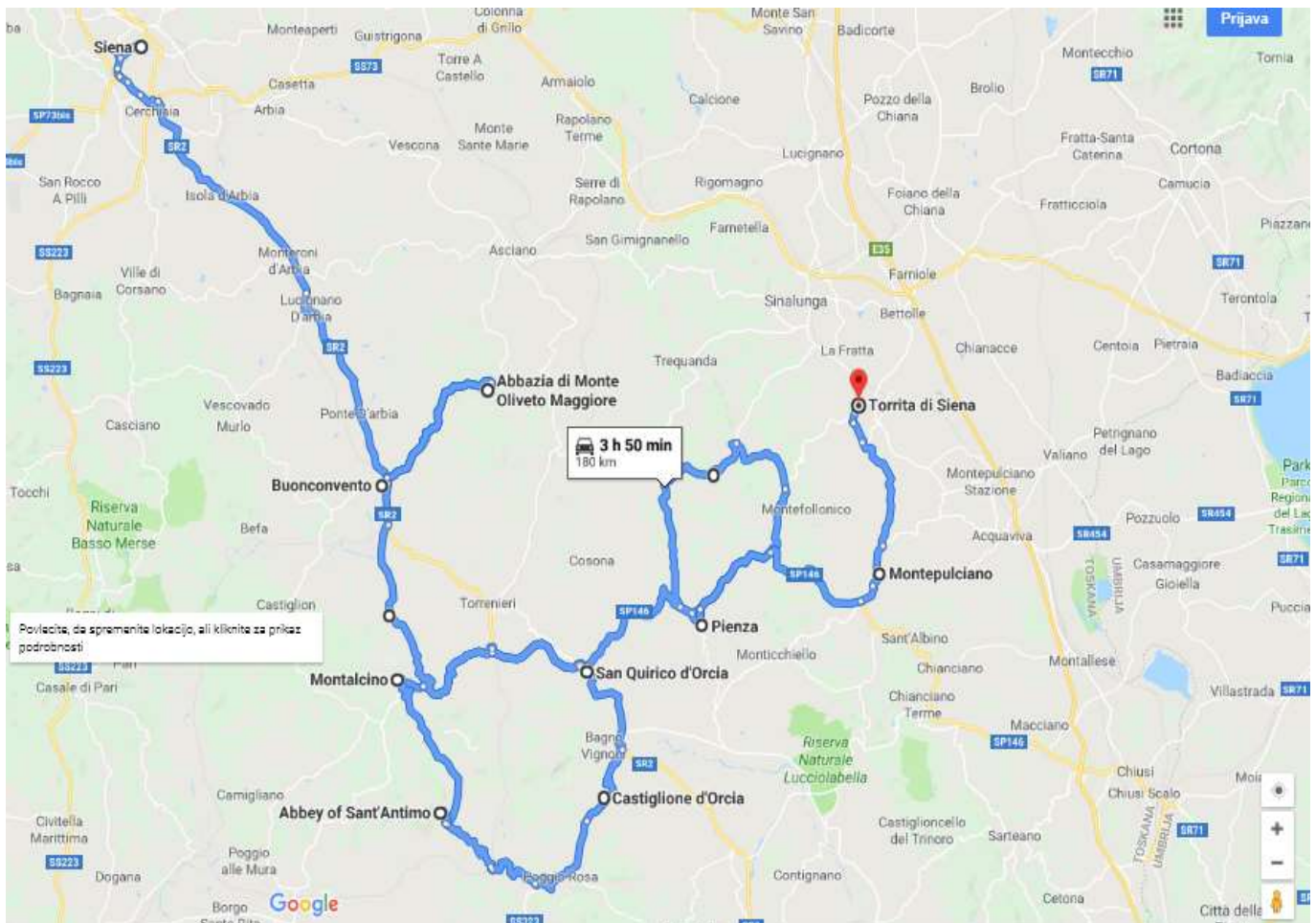

za camperje in buse (44.41444, 12.18861 – 0,50/h, 2,50/dan). Ob 18-h nadaljevanje poti do Comacchio, prikupno mestece ob delti Pada, kjer smo že večkrat prespali. Večerni klepet s štjerci in korošci ter nočni sprehod ob kanalih urejenega mesteca. In dveh odprtih špelunk. PZA 44.69166, 12.18486, brezplačno, brez oskrbe (uničena in zaprta).

Petek 3.5. : Ljubljana: 351 km

Zjutraj odhod v že zelo oblačnem vremenu, kasneje močni nalivi. Še postanek v Ikeji za nakupe »najnujnejšega« in domov v Slo na kmečki turizem Birs v Brjah v Vipavski dolini. Prav prilegla se je domača zelenjavna juhica, rezanci z jurčki in tartufi in domače briško vino – povsod je lepo Prevozili smo 1.370 km, naredili (le) 120 km s kolesi....

KOORDINATE

Bologna, P Via di Saliceto, mirno, parkirišče 2 km od centra, od 20h do 8h brezplačno	44.51250, 11.35055
Monteriggioni, P, spodaj, manjši, brezplačno	43.39339, 11.21933
Monteriggioni, P, zgoraj, 2 eur/h, max 6 eur	43.38903, 11.22631
Siena, PZA, na parkirišču za buse, 1 km od Porta Fontebranda, 20 eur/24 ur	43.31573, 11.31673
Buonconvento, P makadam, brezplačno	43.13884, 11.48055
Monte Oliveto Maggiore, P manjši, brezplačno	43.17921, 11.54699
Montalcino, PZA, v hrib, voda, odtoki, ni elektrike, 5 eur / 24h	43.04917, 11.48750
San Quirico, PZA, blizu mesta, voda, odtoki, ni elektrike, 10 eur / 24h	43.05595, 11.60697
Pienza, PZA, ob mestu, voda, odtoki, wc, ni elektrike, 11 eur / 24h	43.07840, 11.68018
Montepulciano, P pod mestom, zastonj	43.09514, 11.78740
Torrita di Siena, PZA, voda, odtoki, elektrika, brezplačno	43.16472, 11.77167
Comacchio, PZA brez oskrbe, brezplačno	44.69106, 12.18521